

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentius,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschieden] 1559

Scena III.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-723936)

sy. Noli inquam. De. non manum abstines mastigia?
 An tibi manus cerebrum dispergi hic? sy. abiit.
 Aedepol comessatorem haud sane commodum,
 Presertim Ctesiphoni. quid ego nunc agam?
 Nisi, dum hæ silescunt turbæ, interea in angulum
 Aliquò abeam, atque edormiscam hoc uilli. sic agam.

ACTVS QVINTI SCENA III.
 MITIO, DEMA.

Mi. Arata à nobis sunt, ut dixi, Sostrata,
 p Vbi uis. quisnam à me pepulit, tam grauitè
 fores?

De. Hei mihi, quid faciam? quid agam? quid clamem, aut
 querar?

O cælum, o terra, o maria Neptuni. Mi. hem tibi,
 Resciuit omnem rem: id nunc clamat: ilicet:
 paratæ lites: succurrendum est. De. eccum adest
 Communis corruptela nostrum liberum.

Mi. Tandem reprime iracundiam, atque ad te redi.

De. Repressi, redij, mitto maledicta omnia:

Rem ipsam putemus. dictum inter nos hoc fuit,
 Ex te adeo est ortum, ne tu curares meum,
 Ne ue ego tuum. responde. Mi. factum est, non nego.

De. Cur nunc apud te potat? cur recipis meum?

Cur emis amicam Mitio? nam qui minus
 Mihi idem ius æquom est esse, quod mecum est tibi?
 Quando ego tuum non curo, ne cura meum.

Mi. Non æquom dicis, non: nam uetus uerbum hoc quia
 dem est,

Communia esse amicorum inter se omnia .

De. Facete : nunc demum istæc nata oratio est .

Mi. Ausculta paucis , nisi molestum est Demea .

Principio , si id te mordet , sumptum filij

Quem faciunt , quæ so facito hæc tecum cogites .

Tu illos duos olim pro re tollebas tua ,

Quòd satis putabas tua bona ambobus fore ;

Et me tum uxorem credidisti scilicet

Ducturum : eandem illam rationem antiquam obtine .

Conserua , quære , parce , fac quamplurimum

Illis relinquo : gloriam tu istam obtine :

Mea , quæ præter spem euenere , utantur sine .

De summa nihil decedet : quod hinc accesserit ,

Id de lucro putato esse . omnia si hæc uoles

In animo uere cogitare Demea ,

Et mihi , & tibi , & illis dempseris molestiam .

De. Mitto rem consuetudine ipsorum . M. mane :

scio istuc ibam . multa in homine Demea

Signa insunt , ex quibus coniectura facile fit ,

Duo cum idem faciunt , sæpe ut possis dicere ,

Hoc licet impune facere huic , illi non licet :

Non quod dissimilis res sit , sed quòd , qui facit :

Quæ ego esse in illis uideo , ut confidam fore ita ,

Vt uolumus . uideo eos sapere , intellegere , in loco

Vereri , inter se amare : scire est liberum

Ingenium atque animum : quouis illos tu die

Reducas . at enim metuas , ne ab re sint tamen

Omissiores paulo . o noster Demea ,

Ad omnia alia ætate sapimus rectius :

Solum unum hoc uitium affert senectus hominibus ;

Attentiores

Attentiores sumus ad rem omnes, quàm sat est:
 Quod illos sat ætas acuet. De. ne nimium modo
 Bonæ tuæ istæ nos rationes Mitio,
 Et tuus iste animus æquus subuortat. Mi. tace,
 Non fiet. mitte iam istæc: da te hodie mihi:
 Expurge frontem. De. scilicet, ita tempus fert,
 Faciendum est: ceterum rus cras cum filio
 cum primo lucu. M. immo de nocte censeo:
 Hodie modo hilarum fac te. De. & istam psaltriam
 vna illuc mecum hinc abstraham. Mi. pugnaueris.
 Eo prorsus pacto illic alligaris filium.
 Modo facito, ut illam serues. De. ego istuc uidero: atque
 illi fauillæ plena, fumi, ac pollinis
 Coquendo sit faxo, & molendo: præter hæc,
 Meridie ipso, faciam, ut stipulam colligat:
 Tam excoctam reddam, atque atram, quàm carbo est.

Mi. placet.

Nunc mihi uidere sapere, atque equidem filium,
 Tum etiam si nolit, cogas, cum illa una cubet.
 De. Derides? fortunatus, qui isto animo sies:
 Ego sentio. Mi. ah pergis ne? De. iam iam desino.
 Mi. I ergo intro, & cui opus rei est, hilarem hunc sumamus
 diem.

ACTVS QVINTI SCENA IIII.

D E M E A.

De. Vnquam ita quisquam bene subducta ratio-
 ne ad uitam fuit,

N 4 Quin